

steen paa et Sted, hvor det ellers ikke vilde være bleven tilladt, naar han har forpligtet sig til at indrette den saaledes, at der ikke deraf kom besvarende Røg for Naboerne. Under denne Betingelse har han faaet Tilladelsen, men senere har det vist sig, at denne Stofsteen dog gav Røg, og der har i lang Tid været ført Strid om, hvorvidt den virkelig var besvarende eller ikke, man har været meget utilbøielig til at paalægge Manden at nedlægge et Etablissemment, hvis Vedligeholdelse var blevet en fuldkommen Betskerdsfag for ham, da man paa den anden Side dog meente, at om der ogsaa kom nogen Røg, var den Gæne, der deraf fulgte, dog ikke saa væsentlig for de Paagjældende, at deres Tab kunde sættes i Sammenligning med det, han vilde komme til at lide, saafremt han skulde nedlægge sit Etablissemment. Jeg troer derfor virkelig, at det er bedst, at holde fast ved den almindelige Regel i Lovforslaget, at Anlæg af den Art, som efter al Sandsynlighed ville indvirke skadelig paa Sundheden, slet ikke kunne etableres inden for et vist Omraade. Man vil baade paa den ene og anden Side være meget bedre tjent med saadanne bestemte Regler, som affjære alle senere ofte vanskelige Diskussioner.

Sunde: Jeg skal i Anledning af den ærede sidste Talers Ytringer tillade mig at bemærke, at hvis dette Forslag ikke bliver antaget, er det høist sandsynligt, at vi næste Aar eller maaskee om 2 Aar vilde blive nødt til at faae et nyt Forslag igjen, der gik ud paa at fritage de Næringsveie for at flyttes uden for Byen, som man da erkjender ikke længere at være skadelige inde i Byen, navnlig som anført, naar Kjøbenhavn bliver forsynet med Kloaker. Det forekommer mig derfor, at det vilde være fuldkommen rigtig, at stille Sagen saaledes, at dette kunde undgaaes, og det vil, efter min Formenting, efter hvad jeg tidligere har tilladt mig at bemærke, uden mindste Skade for den hele Sag, kunne ske derved, at en saadan Fuldmagt gives Ministeriet.

Utsættelse: Jeg troer, at den Grund, som blev gjort gjældende, og som synes at finde meest Anklang, nemlig den almindelige Betragtning, at man ikke skal give Ministeriet

mere Myndighed, end det selv forlanger, ikke har sin fulde Gyldighed her; thi det er netop Ministerens Myndighed, man vil indskrænke. Man giver Ministeren her i Lovforslaget en meget stor Myndighed til at vise en stor Mængde Næringsveie ud af Byen, hvoraf idetmindste adskillige for Sundhedens Skyld meget gjerne kunne blive, thi de fleste af disse Næringsveie have egentlig ikke mere med Sundheden at bestille, end en Mængde af dem, som blive tilbage; de have derimod vel Noget med Ubehageligheden at gjøre. Der blive Bryggerier, Brænderier og en Mængde saadanne Næringsveie tilbage, som ligesaa fuldt opfylder Luften med andre Bestanddele end reen Luft, som adskillige af de heromhandlede Næringsveie. Der er iøvrigt Ingen, som har bevist, at det, man kalder reen Luft, er den sundeste Luft, og allermindst for dem, som ere vant til at leve i uren Luft. Altsaa bekvæmlig er det, om man faaer vil, med dette Lovforslag paa et feilt Omraade; vi have talt om Sundheden og skudt den frem som Noget, alle maae interessere sig for, men vi have kun meent Behageligheden, saa at jeg for mit Vedkommende har Meget imod den hele Lov, men skal dog stemme for den, fordi den allerede er kommen saavidt. Jeg vil indskrænke Ministeriets Myndighed, og derfor er det, jeg stemmer for dette Udsættelsesforslag. Jeg deler fuldkommen det ærede Medlems Anskuelse, nødtigt at give Ministeriet flere Penge, end det forlanger og nødtigt at give det større Myndighed, end det forlanger, men jeg vil jo ogsaa netop give Ministeriet mindre, fordi jeg troer, at man har givet det formeget. Naar man siger, at Forholdet da vil blive uden Regel, saa er det under den Forudsætning, at Ministeriet ikke vil give Regler, hvorefter det skal handles, men jeg holder mig overbevist om, at Ministeriet vil give Regler, at det vil sige: de og de Undersøgelser skulle foregaae, de og de Betingelser skulle opfyldes, ja det kan jo endogsaa gaae saavidt, at det kan sige, at den Næringsbrugende skal i Aar og Dag være ansvarlig for, at det Redskab, han anvender, virkelig ogsaa skaffer Ubehageligheden bort; thi lad os kun blive paa Sundhedens Gebeet. Vi maae jo vel lægge Mærke